

రాత్రి పది దాటింది. వార్డులోని పేషెంట్స్ అంతా నిద్రపోతున్నారు. ఆలోచనలనే గండు తుమ్మెదలు ఝమ్మంటూ బుర్రలో రొదచేస్తున్న కారణంగా జయరాంకి మాత్రం నిద్ర రావడం లేదు. పైగా ఆ రోజు సాయంత్రమే అక్కడికి వచ్చాడేమో కొత్తచోటు కావడంవల్ల కూడా కంటి పైకి కునుకు రావడం లేదు.

పోలీసుల దెబ్బలతో వొళ్ళంతా పచ్చి పుండులా వుంది. సలుపుతోంది. జ్వరంతో శరీరం సలసలా కాగిపోతోంది. నిద్రపడితే బావుండు ననుకుంటూ పక్కమీద దొర్లుతూ పాతికేళ్ళ జయరాం.

అంతలో ఎక్కణ్ణుంచో భావపూరితమైన మూలుగు అస్పష్టంగా వినిపించింది. కళ్ళు తెరిచి చెవులు రిక్కించాడు. వార్డులోని జీరో వాట్ బల్బు చీకటిని తరమలేకపోతున్నందున మనిషి కనిపించలేదుగానీ బరువైన మూలుగు మాత్రం నీరసంగా రాను రాను అధిక మవుతోంది.

ద్యూటీ నర్సు వస్తుం దేమోనని చూశాడు. పేషెంటు బాధ అంతకం తకూ అధికమవుతోందే గానీ నర్సు మాత్రం రూమ్లోంచి బయటపడ డం లేదు. బహుశా సుఖనిద్రలో స్లోలిఫో యుంటుందనుకున్నాడు.

ప్రాణమొప్పక మెల్లగా పక్కమీంచి లేచి వెళ్ళి వార్డులో లైటు వేశాడు. మూలనున్న బెడ్మీంచి వస్తోంది మూలుగు.

అక్కడికి వెళ్ళాడు జయరాం. బెడ్మీది పేషెంటుని చూడగానే చిన్నగా వులిక్కిపడ్డాడు. ఆ పేషెంటు కూడా అతన్ని చూసి “భాబూ, నువ్వా!?” అన్నాడు సంభ్రమాశ్చర్యాలతో.

“మళ్ళీ పోలీసు లేడా?”

చిన్నగా నవ్వి తల పంకించాడు జయరాం అతని పక్కలో కూర్చుంటూ.

“నీ నటన అమోఘంగా వుంది, సీతయ్యా! కానీ, అర్ధరాత్రి మరీ ఇలా..... ఇతర రోగుల

నిద్రను చెడగొట్టడం సబబుకాదేమో!” అన్నాడు చిన్నగా.

చటుక్కున జయరాం చేతులు పట్టుకున్నా డతను. నలభయ్ అయిదేళ్ళుంటాయి అతనికి. నల్లగా, బక్కపలచగా వుంటాడు.

“లేదు రాంబాబూ! ఇది నటన కాదు..” అంటూంటే అతని కళ్ళమ్మట నీళ్ళు కారాయి.

అతన్ని చూస్తూంటే గతం కన్నుల ముందు కదిలింది జయరాంకి.

మొదటిసారిగా ఏడాదిక్రితం వైజాగ్లోని ఓ ప్రభుత్వాసుపత్రిలో పరిచయమయింది సీతయ్యతో జయరాంకి. మెడికల్ వార్డ్లో తన

పరిశ్రమ జీవితాన్ని గమనించుకోండి!

మర్రికా! సెక్సీ పాత్రలో నిన్నే ఎందుకు తీసుకుంటారు?

నాతో పాటు చాలా మంది చేస్తున్నారు. కావాలంటే థియేటర్లకెళ్ళి చూడండి.

అలాంటి పాత్రలో చేయడానికి మిగతా

పక్క బెడ్ మీదే వుండేవాడు సీతయ్య. ఏదో తెలీని నొప్పంటూ అప్పుడప్పుడూ హడావుడి చేస్తూండేవాడు. డాక్టర్స్ అదేమిటో కనిపెట్టలేక వారం, రెండు వారాలపాటు ఏవేవో మందు లిచ్చి తరువాత డిస్చార్జ్ చేసేస్తూండేవారు అతన్ని.

ఓ సినిమాహాలు దగ్గర టికెట్లు కోసం గంటలకొద్దీ క్యూలో నిలుచున్న జయరాం, థియేటర్ మేనేజర్ బ్లాక్ లో టికెట్లు అమ్మించడం చూసి ఆవేశంతో గొడవ పెట్టుకున్నాడు. దాంతో పోలీసులు అతన్ని అరెస్టు చేసి లాకప్ లో పడేసి వొళ్ళంతా కుళ్ళబొడిచారు. ఆ విధంగా ఆ హాస్పిటల్లో తోడయ్యాడతను. ఆ విషయం అలకించి ఎంతో జాలి చెందాడు సీతయ్య.

ఆ తరువాత రెండోసారి విజయవాడలోని ప్రభుత్వాసుపత్రిలోనే కలుసుకున్నాడు జయరాం, సీతయ్యను. అప్పుడూ ఏదో తెలీని నొప్పి తోనే బాధపడుతున్నాడతను.

విజయవాడలో ఏదో ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళిన జయరాం సాయంకాం వీధిలో తిరుగుతూంటే, ఒకచోట జంతికలమ్ముకునే జంగిడి వాడిపైన మామూలు ఇవ్వలేదని పోలీసు దౌర్జన్యం చేస్తుంటే, వాడి కష్టాన్ని పోలీసు కైవసం

వారు పెద్ద మొత్తంలో అడిగితే నువ్వు మాత్రం తక్కువ రేటుకే వేస్తావని...?

అందుబాటులో ఉండడం కూడా చీప్ గా ఉన్నట్టేనా?

చాలామందితో ఎఫైర్లున్నాయని పుకార్లు? నువ్వేమంటావు?

మీరు నమ్మండి! నమ్మకపొండి! మా అన్నతో తప్ప నేను మిగతా మగవాళ్ళతో అన్నలు క్లోజ్ గా మాట్లాడను. సినిమాల్లో కనిపించే మల్లిక వేరు. నిజ జీవితంలో కనిపించే మల్లిక వేరు. నేను చాలా పవిత్రమైన జీవితం గడుపుతున్నా!

ఎలాంటి భర్త కావాలనుకుంటున్నావు?

భారత పురుషుడు నన్ను భరించలేడు. ఎందుకంటే నేను అలాంటి సెక్సీ పాత్రలు చేసివున్నాను. అందుకే విదేశీ పురుషుడే కావాలనుకుంటున్నా!

- షాజీ

చేసుకుంటూంటే, చూస్తూ వూరుకోలేక పోయాడు జయరాం. ఫలితంగా ఫేక్ కేస్ బనాయించి అరెస్ట్ చేసి లాకప్ లో పడేశారు పోలీసులు. ఆ రాత్రంతా పోలీసులు వంతులవారిగా కొట్టిన దెబ్బలతో మర్నాడు ప్రభుత్వాసుపత్రిలో ఇన్ పేషెంట్ అవ్వాలి వచ్చింది అతను. అదే వార్డులో సీతయ్య కూడా వుండడంతో ఆప్యాయంగా పలుకరించి, విషయం తెలుసుకుని సానుభూతి చూపాడు.

మూణ్ణెళ్ల క్రితం ఎందుకో కాకినాడ వెళ్ళిన జయరాం, అకలి తీర్చుకునేందుకు విధిలేక వొళ్ళమ్ముకుంటున్న ఓ అభాగ్యురాలి దబాయించి ఆమె సంపాదనను దొచుకుంటున్న పోలీసులపైన తిరగబడడం జరిగింది. అంతే మళ్ళీ 'హార్డ్ కోర్' నక్కలైట్ అయిపోయాడతను. డ్యూటీలో వున్న పోలీసుల్ని ఎటాక్ చేశాడంటూ లాకప్ లో పడేసి లారీలకు పని చెప్పారు. ఫలితంగా గవర్నమెంటు జనరల్ హాస్పిటల్లో బెడ్ మీదికి చేరాడు.

అప్పుడూ అదే వార్డులో దర్శనమిచ్చి సీతయ్య వార్డ్ మేట్ గా. జయరాం గాథ విని మిక్కిలి విచారించాడు. ఉడుకు రక్తంతో ఉపద్రవాలు కొనితెచ్చుకుంటున్నాడని వాపోయాడు.

ఆ సందర్భంలోనే అడిగాడు అతన్ని జయరాం, "రాష్ట్రంలోని ఆసుపత్రులన్నిటిలోనూ నువ్వే కనిపిస్తున్నావ్, నీ మాయ రోగ మేమిటో ఇప్పటికైనా అంతుపట్టిందా?" అని.

సీతయ్య నవ్వి ఇలా అన్నాడు - 'నువ్వు ఆత్మీయుడిలా అనిపిస్తున్నావ్. అందుకే అసలు రహస్యం నీతో చెప్పేస్తున్నాడు. నిజానికి నాది ఆకలి జబ్బు. ఇక పేషెంట్లకి ఆసుపత్రిలో ముప్పుటలా తిండిపెడతారని ఆలకించి, లేని రోగం సృష్టించుకుని నెలకో వూళ్ళో ప్రభుత్వాసుపత్రులలో ఎలాగో అడ్మిషన్ సంపాదించుకుని సాగినంత కాలం హాయిగా నడిపేస్తున్నాను. అయినా మధ్య మధ్య పస్తులు తప్పడం లేదు.'

జయరాం తెల్లబోయి 'ఎంత మోసం' అన్నాడు.

'అకలి బాధ ఏమయినా చేయిస్తుంది బాబూ! అయినా ప్రభుత్వాన్నే మోసగిస్తున్నాను. అదీ పట్టెడు మెతుకుల కోసం. అందువల్ల ఎవరికీ కష్టం లేదు' అన్నాడతను సమర్థించుకుంటూ.

ప్రభుత్వాన్నీ మోసగించడమంటే ప్రజల్ని మోసగించడమేనని చెప్పాలనిపించింది జయరాంకి. కానీ చెప్పలేదు. 'ఏ జబ్బు లేకుండా మందులు మింగితే ప్రమాదం కాదా?' అనడిగాడు విస్తుపోతూ.

'ఇచ్చిన మందులు నేను మింగితేకదా! మింగినట్టు నటిస్తున్నానంతే' అన్న జవాబు విని, 'అదొక నష్టమా?' అనుకున్నాడు జయరాం.

ఆ తరువాత మళ్ళీ ఇదే కలవడం రాజమండ్రి పెద్దాసుపత్రిలో.

ఏదో పనిమీద రాజమండ్రి వెళ్ళిన జయరాం, గోదావరి వొడ్డుకు షికారుకు వెళితే అక్కడ పోలీసులు ఎందుకో ఎవరో ముసలాణ్ణి చితకబాదుతుంటే అడ్డుకున్నాడు. అందువల్ల అతన్ని ఉగ్రవాదిగా ముద్రవేసి లాకప్ లో పెట్టి చిదగ్గొట్టిన కారణంగా జ్వరం వచ్చి హాస్పిటల్ పాలయ్యాడు.

నీరసంతో నోట్లోంచి మాట రాకుండా వున్న సీతయ్యను చూసి, "ఏమిటి మరీ సహజంగా నటించేస్తున్నావ్?" అన్నాడు జయరాం నవ్వుతూ.

బాధగా చూశాడు సీతయ్య. “ఇన్నాళ్ళు నటనా ఈనాడు వాస్తవ రూపం దాల్చింది రాంబాబూ!” అంటూంటే వూపిరి అందడం లేదతనికి. మాట లోతైన నూతిలోంచి వస్తున్నట్లుంది.

అప్పుడు గమనించాడు జయరాం, సీతయ్యకు పెట్టబడిన సెలైన్ బాటిలూ, పక్కనే వున్న ఆక్సిజన్ సిలిండరును.

“అరె! నిజంగానే నీకు జబ్బు చేసిందా! ఏమయింది సీతయ్యా?” అంటూ ఆత్రుతగా ప్రశ్నించాడు.

“ఏం చెప్పమంటావ్ బాబూ? మోసం, దగా ఎల్లకాలమూ పనిచేయవన్న సత్యం రుజువయింది. ఇక్కడికొచ్చి రెండు రోజులయి పోయింది. డిశ్చార్జ్ చేస్తారేమోనన్న భయంతో నొప్పి ఎక్కువయినట్లు నటించాను. అంతే! నా కడుపు కోసేశారు బాబూ! అపరేషనయ్యి మూడు రోజులయింది. ఒంట్లో రక్తం చాల లేదు. తినేది హాస్పిట్ తిండి కదా! బ్రతుకుతానన్న అశలేదు..” ఎలాగో గొంతు పెగల్చుకుని అస్పష్టంగా చెప్పాడు సీతయ్య.

నిర్ఘాంతపోయాడు జయరాం.

వార్డులో లైట్ చూసి కాబోలు నర్సు అక్కడికి వచ్చింది. నిద్రపోకుండా కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నందుకు వాళ్ళను చీవాట్లు వేసి పడుకోమని కసిరి లైటార్చేసి వెళ్ళిపోయింది.

పడుకున్నాడన్నమాటేగానీ జయరాంకి కంటిపైకి కునుకు రావడం లేదు. సీతయ్య విచిత్ర జీవితాన్ని గూర్చిన ఆలోచనలే అతన్ని కలచివేయ సాగాయి.

పొట్లకోసం ఎన్ని పాట్లు? పెళ్ళాం, పిల్లా కళ్ళముందే ఆకలితో చచ్చిపోయిన కారణంగా సీతయ్యకు నా అనేవారు కరువయ్యారట. కష్ట పడతామంటే పనిచేవారు లేక, ఆకలి బాధకు తట్టుకోలేక కడుపు నింపుకోవడానికి ఆ కొత్త పద్ధతి అవలంబించాడట. వీలయినన్ని రోజులు ప్రభుత్వం మీద పడి తినడమూ, మిగిలిన రోజులు పస్తులు పడుకోవడమూ అతనికల వాటయిపోయిందట!

ఎప్పుడు నిద్రపట్టిందో తెలీదు అప్పటి కింకా సీతయ్య మూలుగు వినవస్తూనే వుంది. మరణవేదన పడుతున్నవాడిలా.

జయరాం ఉదయం నిద్ర లేచేసరికి

అఖిల భారత ఆర్య వైశ్య మహిళా మహాసభ మరియు
ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆర్యవైశ్య మహాసభ మహిళా విభాగ్ వారి
సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో

స్పైన్ ప్రాక్టర్

డా. మద్దుల సత్యనారాయణగారిచే 'స్పైన్ ప్రాక్టర్' గల వారికి ఉచితముగా అపరేషన్ చేయబడును. కులమత భేదము లేకుండా, అవసరము గల పేషెంట్లు ఈ అవకాశము వినియోగించుకొనగలరు. మందులు ఉచితం. అవసరమగు కొన్ని మందులు పేషెంట్లు తీసుకొనవలయును.

డాక్టర్ అడ్రస్ :

డా. మద్దుల సత్యనారాయణ

ఎం.బి.బి.ఎస్., ఎమ్.ఎస్., ఎమ్.సి.హెచ్ (స్పూర్వో సర్జన్)

రామకృష్ణా నర్సింగ్ హోం, దావణగిరి, పి.జె. ఎక్స్ ప్రెస్స్

కర్ణాటక స్టేట్ : ఫోన్ : 234386 హాస్పిటల్

సెల్ : : 9845262032

వివరాలకు

కొల్లేపల్లి రత్నావతి,

నేషనల్ సెక్రటరీ అండ్ స్టేట్ జనరల్ సెక్రటరీ

శ్రీ విశ్వేశ్వరా ఏజెన్సీస్, టి.నగర్, రాజమండ్రి,

ఫోన్ : 0883-2465583

అలస్యమయింది. అతను లేచేసరికి సీతయ్య బెడ్ ఖాళీగా వుంది. అతను ఆ లోకంలోనే లేదని ఆలకించి స్థాణువయ్యాడు జయరాం.

సీతయ్య పోయాడు.

ఆకలి జబ్బుకు మందు అనుపత్రి అనుకున్న సీతయ్యను అదే కాటు వేసింది. అవసరం లేని అపరేషన్ మూలంగా చనిపోయాడతను. ఇక ఏ ఆసుపత్రిలోనూ కనిపించడు. లేని జబ్బును నటించవలసిన అగత్యం ఇక లేదతనికి.

'బ్రతుకుతానన్న అశలేదు బాబూ' అన్న సీతయ్య పలుకులు చెవులలో మ్రాగుతూంటే, అతని దైన్యం వదనం, బేల చూపులు కన్నుల ముందు కదలాడాయి జయరాంకి.

అభాగ్యుల జీవితాలు అలా అంతం

కావలసిందేనా?

సీతయ్య మరణానికి కారకులెవరు?

ఆకలా? అత్యాశా?

ప్రభుత్వమా? వ్యయస్థా?

ఎవరు? ఎవరు? ఎవరు?

అన్న ప్రశ్నలు అతని బుర్రలో సుక్కు తిరిగాయి.

అంతలోనే

బయట ఎక్కణ్ణుంచో

'సారే జహాసే అచ్చా..

హిందుస్థాన్ హమారా.. హమారా'

అన్న పాట రేడియోలో వినవచ్చింది.

అది ఆలకించిన జయరాం ఏదో గొణు

క్కుంటూ కసిగా పళ్ళు కొరుక్కున్నాడు. *